

Rezumate

Elena COJUHARI – Albumul România în Primul Război Mondial pe Drumul spre Marea Unire – 1916-1918

Biblioteca Națională a României a derulat, încă din 2016, o serie de evenimente în cadrul proiectului național „Centenar 2018”, în perioada 2016-2019 fiind organizate și realizate seria de expoziții *România în Primul Război Mondial – 1916-1918*. Tot acest parcurs istoric a fost amplu documentat, sub diversele sale aspecte, în paginile albumului *România în Primul Război Mondial pe Drumul Spre Marea Unire – 1916-1918*, apărut cu sprijinul Departamentului Centenar din cadrul Ministerului Culturii și al Identității Naționale. Volumul și-a propus să ajungă până la cele mai adânci paliere ale mentalului colectiv românesc de pretutindeni, în vederea elucidării și prezentării reale și obiective a etapelor esențiale de constituire a statului român, a evoluției naționale din cele mai diverse și mai importante teritorii locuite de români. Albumul conține imagini care acoperă o gamă variată de documente: arhivă, fotografii, presă, hărți, partituri, având ca subiect participarea României la Primul Război Mondial și realizarea României Mari. Toate originalele acestora fac parte din patrimoniul național deținut de Colecțiile Speciale ale Bibliotecii Naționale a României și selectate din fondurile Cabinetului Arhiva istorică, Cabinetul de Fotografie, Cabinetul de Periodice vechi românești, Cabinetul de Muzică și ale Cabinetului de Cartografie. De asemenea, albumul conține informații sociale și politice extrem de valoroase, apărute în articole din presa vremii, completate pe alocuri cu mici fragmente selectate din surse veridice, memorii și analize, indicate în cadrul bibliografiei.

Cuvinte-cheie: *proiect editorial, Centenarul Marii Uniri, Biblioteca Națională a României, fotografii, Colecții speciale.*

Nicoleta CORPACI – eUser-ul: manifestul bibliotecarului contemporan pentru fidelizarea și loializarea acestuia

Globalizarea și schimbarea societății, având la bază tehnologiile interactive, au creat noi punți pentru redefinirea conceptului de bibliotecă și pentru reinventarea de noi direcții de management și de marketing specifice, necesare atragerii, fidelizării și loializării comunității de utilizatori pe care o deservește. *eUser-ul* sau *utilizatorul secolului XXI* este persoana creată și dezvoltată în era globalizării, care, ținând seama de informațiile oferite și efectele pozitive ale Internetului, pe care le exploatează la maximum de potențial, solicită structurilor cu care interacționează să fie prezente active în viața comunității și să ofere servicii publice prompte. Pentru *eUser*, biblioteca reprezintă un centru de interes cultural și social, o platformă educațională, un loc unde învață să transforme informația în cunoaștere. Însă ansamblul schimbărilor bazate pe conceptele IT au produs un alt tip de relație și o reorientare a comportamentului utilizatorilor și a bibliotecarilor, deopotrivă. Această „reinventare” a bibliotecii, bazată pe tehnologie, este un proces greoi și anevoios, ce întâmpină o serie de bariere în calea dezvoltării de noi servicii și accesul la surse exhaustive de regăsire a informației. În cazul Bibliotecii Naționale a României,

aplicarea unor planuri eficiente de coordonare a domeniului de relaționare cu utilizatorii se derulează în mai multe etape, care sunt prezentate detaliat în articol.

Cuvinte-cheie: *globalizare, Internet, utilizator, Biblioteca Națională a României, servicii pentru utilizatori, relația utilizator – bibliotecă.*

Cristina BANDRABUR – Studiu asupra utilizării platformelor de socializare în bibliotecile din România

Este analizat modul în care câteva dintre cele mai importante biblioteci din România (Biblioteca Națională a României, Biblioteca Academiei, Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” din București, Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” din Cluj, Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran” din Timișoara și Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași) și, pentru comparație, două mari biblioteci din Regatul Unit (British Library și Biblioteca Universității Oxford) utilizează platformele de socializare. Pentru a realiza această analiză sunt prezentate rolul bibliotecii în societatea contemporană, impactul platformelor de socializare în viața de zi cu zi și modul în care bibliotecile pot utiliza instrumentele aparținând *social media* pentru a își atinge obiectivele. Astfel, bibliotecile din Occident au înțeles mai bine faptul că promovarea activității în mediul online reprezintă una dintre cele mai sigure metode de a atrage utilizatorii, exemplu care ar trebui urmat de bibliotecile din România, întrucât progresul realizat de acestea prin intermediul rețelelor de socializare este clar dovedit de statisticile care atestă creșterea numărului de utilizatori. Evoluția tehnologiei și prezența Internetului în bibliotecile din România reprezintă un avantaj de care aceste structuri infodocumentare ar trebui să se folosească mai mult în vederea atingerii scopului și obiectivelor propuse, fiind un mijloc rapid și eficient de comunicare.

Cuvinte-cheie: *rețea de socializare, bibliotecă, servicii pentru utilizatori, Internet.*

Kalinca-Andreea VELCSOV – Serviciile de referințe online

Într-un mediu caracterizat de schimbări, în care evoluția tehnologică conferă erii Internetului un loc generos, lumea se aliniază noilor condiții. Timpul devine un element-cheie iar lumea vrea răspunsuri la probleme cât mai rapide și punctuale, utilizând căile cele mai ușoare, ce implică un minim de efort. În acest mediu, serviciile de referințe online oferite de bibliotecile universitare reprezintă soluția spre rezolvarea unei informări exacte și sigure. Serviciile și produsele din mediul online trebuie folosite cu precauție, iar serviciile de referințe online arată calea spre utilizarea produselor existente pe piața informațională a internetului. Articolul de față prezintă aceste servicii de referințe online oferite de biblioteci și surprinde modul în care acestea s-au dezvoltat într-un mediu aflat în schimbare, dovedindu-și utilitatea și seriozitatea. Aceste servicii sunt mai bine evidențiate la nivel european, iar exemplificările din acest articol fac referire cu precădere la cele din Franța. La nivel național, servicii de referință online încep să existe în bibliotecile universitare, dar nu sunt suficient de bine dezvoltate și exploatare. În articol se regăsesc câteva sugestii cu potențial de implementare, referitoare la dezvoltarea și funcționalitatea serviciilor de referință online în bibliotecile universitare autohtone.

Cuvinte-cheie: *servicii de referință, servicii online, bibliotecă universitară.*

Cristina CATEREV – Diferite abrevieri formate de-a lungul anilor în vocabularul Științelor informației

La început, prescurtările par să fi avut legătură cu textele care urmau să fie gravate pe monede. În prezent facem o distincție între abrevieri, acronime, logo-uri și simboluri, cunoscute toate sub numele generic de abrevieri. Standardul internațional ISO 1087: 2000 oferă o perspectivă dublă asupra terminologiei: prima este definită de setul de denumiri aparținând unei limbi dintr-un domeniu de specialitate, iar a doua este reprezentată ca o știință care studiază structura, formarea, dezvoltarea, utilizarea și gestionarea terminologiilor în diverse domenii. Abrevierile sunt o formă prescurtată a unui cuvânt sau a unei expresii, cuvinte compuse din litere sau o frază care este folosită în mod obișnuit în scrierea tehnică. Abrevierea are ca rezultat un cuvânt inventat prin simplificare, ușor de pronunțat, monosilabic sau bisilabic, format de obicei din silabe care conțin atât vocale cât și consoane. Aceste abrevieri pot fi adoptate din limbi de circulație internațională și din limba română. Elaborarea unui *Dicționar de prescurtări comune din știința informării* este necesară și foarte importantă pentru cercetătorii aparținând domeniului biblioteconomiei și tehnologiilor informaționale, precum și crearea unei baze de date naționale, cu posibilitatea de a traduce termeni în diferite limbi de circulație internațională.

Cuvinte-cheie: *știința informației, abrevieri.*

Aurelia MIRCESCU – Rolul lui Antim Ivireanul în cultura românească

Lucrarea își propune să evoce personalitatea lui Antim Ivireanul și implicarea lui în dezvoltarea culturii românești. Este evocată activitatea sa în cadrul bisericii, ca stareț al Mănăstirii Snagov, ca episcop al Râmnicului și ca ctitor de biserici: construirea Mănăstirii Tuturor Sfinților din București (1713-1715), denumită ulterior Mănăstirea Antim, pentru care a instituit un set de reguli de bună funcționare, *Așezământul Mănăstirii Antim* reprezentând cel mai vechi regulament de organizare și funcționare al unui lăcaș sfânt. În cadrul mănăstirii a funcționat o școală în care copiii învățau timp de patru ani limbile română și slavonă, două tipografii – română și grecească și o bibliotecă, prima bibliotecă publică din Țara Românească pentru care Antim stabilește reguli de împrumut. De asemenea, de-a lungul vieții sale Antim Ivireanul a tipărit 63 de cărți, dintre care 21 în limba română, patru fiind scrise de el. În toate scrierile sale, Antim propovăduiește introducerea limbii române în biserică, prin tipărirea cărților de slujbă în limba română, contribuind la crearea unei limbi liturgice românești care dăinuie până în zilele noastre. Cea mai importantă lucrare a sa, *Didahiile*, este o culegere de predici ținute la sărbătorile importante și la duminicile de peste an, scrisă într-o frumoasă și cursivă limbă românească.

Cuvinte-cheie: *Antim Ivireanul, Mănăstirea Antim, cultura română, evocarea unei personalități, ctitor, tipograf, bibliotecă publică.*

Cristian MLADIN – Recenzia Baronului Franz Xaver von Zach la opera *Initia Astronomica*

Articolul este traducerea unei recenzii de epocă, apărută în volumul *Allgemeine geographische Ephemeriden* (AGE), ver. F. von Zach, Vol. 3, im Verlage des Industrie-Comptoirs, Weimar, 1799, la paginile 601-612. Autorul recenziei este astronomul austro-ungar Franz

Xaver von Zach (1754-1832), considerat unul dintre promotorii astronomiei în secolul al XVIII-lea, director al observatorului ducelui Ernest II de Saxa-Gotha-Altenburg (1745-1804) din Gotha, care este și editorul publicației *Allgemeine geographische Ephemeriden* (vol. 3, 1799). Lucrarea recenzată, care ar fi trebuit să fie prima lucrare dintr-o lungă și complexă serie de șase volume, este *Initia Astronomica*, scrisă de primul director al observatorului astronomic de la Alba Iulia, Anton Mártonfi (1748-1799), numit în acest post de Ignatius Batthyány. Îndemnul de a traduce această recenzie a pornit de la articolul lui Dan-George Uza, membru fondator al Societății Române pentru Astronomie Culturală (S.R.P.A.C.): *Fadensonnen. Despre linia meridiană de la Observatorul Batthyany*, de pe blogul <http://cerculdestele.blogspot.com/>

Cuvinte-cheie: *Anton Mártonfi, recenzie, traducere, Alba Iulia.*

Mihaela RACVIȚEANU – **Anuarul în perioada Marii Uniri**

Prezenta lucrare se vrea o cercetare istoriografică asupra unor colecții reprezentative de publicații seriale din perioada Marii Uniri, apărute în perioada 1918-1921. Studiul a luat în considerare ziarele *Adevărul* și *Universul* și revista *Bibliografia* și a fost realizată pentru a identifica, a analiza și a explica modul de reflectare a anualelor, editate în aceeași perioadă, în paginile acestora. Astfel, *Adevărul*, ziarul românesc cu cea mai îndelungată apariție, publică articole cu caracter economic, social, politic, cultural, fiind „organ” al unor puternice revendicări politice și culturale, contribuind la democratizarea vieții publice românești. *Universul*, declarat apolitic, este cel mai răspândit și citit cotidian de informație, și datorită prețului mic, dar și prezentării editoriale. În general, publicațiile românești din perioada Marii Uniri (ziare politice, reviste literare, social-culturale, științifice, anuare, calendare, almanahuri, anale, buletine etc.) contribuie la progresul societății, în general, ale poporului și limbii române, în special, și au un rol foarte important în consolidarea bazelor democratice ale statului modern.

Cuvinte-cheie: *Marea Unire de la 1918, publicație serială, anuar, cercetare istoriografică.*